

BOZKOVÁČEK

občasník o lidech a pro lidi z naší obce

POUTNÍ 2014

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, bozkovská pouť má výhodu, že je pomyslným dělitelům roku. Každoročně otevírá dětem prázdniny a vytváří bránu pro opravdové léto a dovolenou.

Je několik věcí, které je potřeba neustále připomínat. Jedna z nich je stále se opakující otázka nakládání s odpady. Snažíme se vnímat otázku ochrany přírody jako velmi potřebnou vzhledem k zachování nejdůležitějších životních hodnot pro další generace. Myslím, že je to důležitější než výše státního dluhu. Přesto někteří z nás neustále odpadky spalují a ti, co je do jisté míry třídí, je zase neumí umístit na místa, kam patří. Neustále řešíme ukládání odpadu na hřbitově, na sběrném místě tříděného odpadu se nacházejí roztrhané pytle kvůli nešetrnému zacházení. V kontejnerech na papír a PET láhve je rovněž stále nějaký jiný odpad, popř. neupravený do podoby, jakou by si každý představoval, kdyby to měl u domu. Z těchto věcí se skládá životní prostředí a my se to musíme naučit, ale všichni.

Vrchol nastal letos před pálením čarodějnic, když jsme v obecním rozhlase nechali zveřejnit možnost odvozu odpadu dřevěného původu a v hranici se našlo umyvadlo,

použité WC, a dokonce i pytle se ztvrdlým cementem. Možná je to k smíchu, ale takovéto věci vedou k nějakým opatřením, a ty většinou bývají drahé a méně dostupné.

Hasiči se uvolili a přistoupili na podpis smlouvy se společností, která vykupuje elektro odpad. Využívejte prosím této služby, přečtete si leták, který bude zveřejněn rovněž v tomto čísle.

Příjemnější věcí je sledovat kulturní a sportovní dění v obci. Na spolkové úrovni se většinou podařily uspořádat tradiční akce, jakož myslivecký bál, závody na motorkách, vítání jara, hasičské soutěže, divadla, jarní koncerty v kostele atd. To je chvályhodné a všem, kteří se této činnosti účastní, patří dík. Mimořádně se daří našim sportovcům, to se jistě dočtete na jiných místech vydání, kde dostávají prostor. Je velmi dobře, že se naše spolky snaží hojně zapojovat do činnosti děti a mládež.

V letním období se rozběhnou práce na připravených projektech, hlavní je výměna topení a zateplení sokolovny. Doufám, že se nedostaneme do nějakých nepředvídatelných problémů a vše proběhne podle stanovených termínů, aby funkce této pro nás všechny důležité budovy byla včas obnovena.

Poutní veselí propukne již zanedlouho, doufám, že se společně s místními spolky podaří připravit sportovní a kulturní program tak, abyste se společně s rodinnými příslušníky, známými a kamarády mohli aktivně zúčastnit, trochu si odpočinout a pobavit se. Důležitou složkou je rovněž přízeň počasí.

Přeji Vám tedy krásnou pouť, slunnou dovolenou a dětem nezapomenutelné prázdniny.

Starosta obce Stanislav Doubek jun.

OBECNÍ ÚŘAD

-
PODATELNA

CZECH POINT

Pondělí	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00
Úterý	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00
Středa	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00
Čtvrtek	OÚ uzavřeno	
Pátek	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00

podatelna@obecbozkov.cz

SOKOL

Naše organizace stále pracuje na poli sportovním a kulturním velmi dobře. Díky divadelníkům, fotbalistům a pořadatelům společenských a kulturních akcí dobře reprezentujeme naši obec a spolek navenek. Aktivitu projevují i naši cvičenci, volejbalisté a tenisté jen díky našemu pěknému sportovnímu prostředí. Naši fotbalisté, jak A mužstvo, tak B tým a mužstvo mládeže, si umístěním ve svých soutěžích vytvořili dobré podmínky pro činnost v dalších ročnících.

Velkou aktivitu vykazuje i naše ochotnické divadlo. Dospělí nastudovali hru Slaměný klobouk, která byla velmi úspěšná nejen na domácím jevišti. O úspěchu svědčí i četnost pohostinských vystoupení v okolních vsích. Jejich představení zhlédlo přes 2 000 diváků. Velmi dobře se prezentovali na krajské přehlídce Libereckého kraje v Josefodole. Slova poroty nešetřila chválou o našich divadelnících. Slova, že jsme ozdobou této přehlídky přinášející radost divákům, jsou povzbuzením do jejich dalších činností. Velký ohlas má i představení pro domov sociálních služeb v Semilech. Pro celý soubor je odměnou vidět spokojené handicapované diváky, kteří odjíždějí z představení a dávají najevo svoji spokojenost máváním z autobusu. Velmi dobře nás reprezentuje divadlo dětí. Nácvič tohoto divadla klade velmi velké nároky na všechny vedoucí spolku a zároveň vyžaduje jejich obrovské úsilí. Avšak konečný úspěch stojí za to. Také letos, již tradičně hrály děti i pro semilské školy. Ty si svoje žáky přivezly několika autobusy. Svoje místo má i divadlo loutkové, které hraje pro naše nejmenší diváky v zimním období. Tradiční činností je i cvičení žen a dětí v tělocvičné škole.

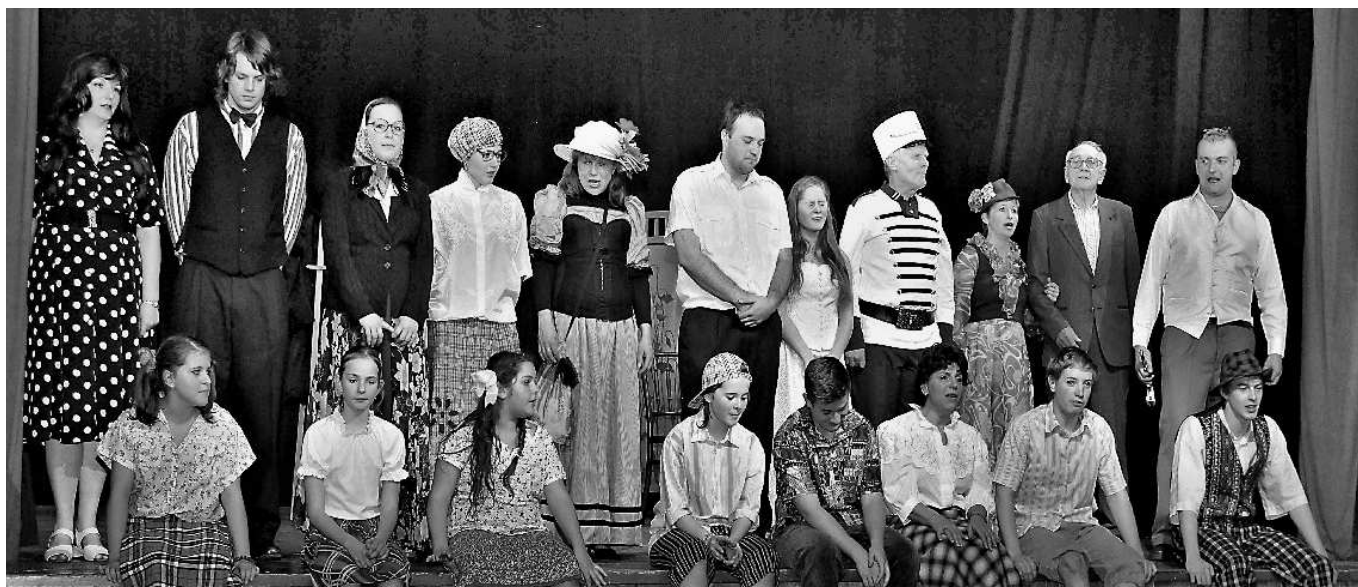
Finanční prostředky pro činnost spolek získává

z dotací a drobných sponzorských darů. Výše těchto peněz je čím dál tím menší, to není třeba připomínat.

Sokol se zúčastňuje jako spolupořadatel všech akcí, hlavně pro naše děti. V obci je to velmi prospěšná činnost, výchova mladé generace je ve spolku prioritou, což se nám zatím daří úspěšně realizovat. Nabídnout dětem a potažmo veškeré mládeži sportovní vyžití je prvořadý úkol naší tělovýchovné jednoty. S tím počítáme i do budoucnosti.

Závěrem mi dovolu, abych poděkoval všem realizačním týmům jak u fotbalu, tak u divadla, dále cvičitelům, trenérům, pořadatelům kulturních akcí a všem sponzorům za nezištnou práci, kterou dělají ku prospěchu naší tělovýchovné jednoty, potažmo i pro dobré jméno naší obce a široké veřejnosti.

Starosta TJ Sokol Stanislav Doubek sen.

FOTBALOVÉ OHLÉDNUTÍ

Za účinkováním fotbalistů TJ Sokol Bozkov při premiérové účasti v krajském přeboru LBK 2013-14

Po velmi úspěšné podzimní části soutěže vstoupilo naše mužstvo do jarních bojů na dvou frontách. První soutěžní zápas byl pohárový a výhra 5:1 nad Horní Brannou nás posunula do druhého kola. První zápas v KP nám přisoudil derby v Semilech a to vyšlo parádně, vítězstvím 2:1 jsme alespoň částečně odčinili podzimní debakl. Ve druhém kole jsme porazili omlazené Sedmihorky a pohoda byla všude cítit, jenže až moc velká. Hned následující tři kola jsme nezvládli a přišly tři porážky v řadě, dokonce bez vstřelené branky. To by nahlodalo i zkušenější mužstva než to naše, proto byly výsledky celé jaro jako na houpačce.

Naštěstí ztráceli i naši soupeři, a tak stále existovala šance umístit se na medailové pozici. Po remíze se silným Mšenem následovala dvě povinná vítězství nad Mírovou a Desnou, tím jsme se vrátili do hry o medaile. V tomto světle událostí bylo velmi důležité uspět tři kola před koncem ve Višňové. Po slibném prvním poločase se to nepodařilo a domácí zápas otočili ve svůj prospěch. Následovala ostudná prohra na hřišti sestupující Mimoně a poslední utkání s béčkem Turnova už bylo opravdu jen rozlučkové, a to nejen pro celé mužstvo, ale hlavně pro Libora Nesvadbu. Tento úžasný hráč a nejlepší střelec Bozkova v historii se ve svých 40 letech rozhodl ukončit svou bohatou hráčskou kariéru a nám nezbyvá než mu za vše, co pro Bozkov udělal, poděkovat.

Jak už jsem v úvodu naznačil, Bozkov bojoval na dvou frontách - ta druhá byl pohár KFS LBK. A v něm byl náš tým úspěšnější než v KP. Přes H. Brannou, Sedmihorky, Velké Hamry a Turnov B prošel až do finále s Chrastavou. To se odehrálo v Bozkově, ale bohužel skončilo pro nás neúspěšně, prohra 3:4 znamenala druhé místo.

Na jaře jsme svou pozici v KP neobhájili, příčinou byl pokles formy, neustálená sestava měněná často z různých důvodů a mnoho inkasovaných branek. Přesto se povedlo získat 19 bodů a skončit na čtvrtém místě.

I přes mírné zklamání z toho, že v KP jsme zůstali těsně pod stupni vítězů a v poháru také pod vrcholem, můžeme tuto nováčkovskou sezonu hodnotit kladně a s odstupem času zjistíme, že i tato umístění jsou velkým úspěchem bozkovské kopané.

Hráči, kteří zasáhli do bojů:

Maňák P., Zemánek L., Sedláček D., Lidák J., Červený P., Jíra M., Koblík D., Coufal J., Plátek L., Kubán M., Krejčík A., Mazánek T., Makula K., Feri R., Nesvadba L., Aster P., Havel M., Prousek R., Burnus R., Doubek M.

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1	Višňová	26	17	3	6	65: 43	54
2	Semily	26	16	5	5	66: 34	53
3	Pěňčín-Turnov B	26	14	6	6	57: 33	48
4	Bozkov	26	14	3	9	77: 56	45
5	Doubí	26	12	5	9	44: 35	41

Střelci týmu:

Havel 14, Nesvadba 13, Jíra 11, Coufal 10, Aster 6, Plátek a Červený po 5, Feri, Mazánek a Makula po 3, Prousek 2

Všem příznivcům přeji příjemné prožití bozkovské pouti i prázdnin, v srpnu potom u fotbalu na shledanou.

*Milan Mayer,
trenér A týmu*

Běčko v okresním přeboru

Zatímco se výsledky a umístění na podzim daly brát z nováčkovského pohledu za slušné, nelze hodnotit obdobným způsobem jaro. Soutěž jsme sice udrželi, ale ke spokojenosti máme hodně daleko. Statistika výsledků to jistě na závěr ukáže v plné nahotě. Po zimní přípravě, jíž se účastnila hrstka hráčů, se sestupná výkonnost jednoznačně projevila téměř ve všech zápasech. Ale i když je velkým problémem fyzická připravenost hráčů, své sehrálo ještě mnoho dalších aspektů. Soupeři nás už nebrali jako naivního nováčka, rozlosování venkovních zápasů kolidovalo s mistráky áčka, avizované posily se z různých důvodů nekonaly, a tak jsme mnohdy cestovali na hřiště soupeře v horším složení než na zápas pralesní ligy. Navíc třeba ještě bez náhradníků. Co pak bylo platné, že byl soupeř za normálních podmínek k poražení!

Ne, ne, takhle se tato, už poměrně kvalitní soutěž hrát nedá. Naštvaní jsme z toho pak nejen my – trenéři, ale i hráči, kteří cítí bezvýhodnost situace. Navíc si pak nejde zahrát pořádný fotbal. Dvě utkání hrané místo na domácím hřišti v azylu jinde nás pak také možná připravily o potřebné body. Při závěrečném posezení se doufám sejdeme v maximálním počtu, aby bylo možné celou situaci řádně zrekapitulovat a odvodit z ní patřičné závěry.

Jinak děkujeme všem příznivcům za podporu, která nám vždy velmi pomáhá. Přejeme všem vydařenou pouť a pěkné letní dny.

Trenéři Luboš Seifert a Milan Dlabola

O našich nejmladších fotbalistech

Vážení přátelé mládežnické kopané, po zimní přípravě se naši nejmladší rozjeli velmi dobře a po doplnění kádru novými posilami ze sousedního Jesenného, v jarní části sezóny mnohokrát zvítězili. To se projevilo postupem v tabulce na krásné čtvrté místo. Pozitivní je rovněž přístup rodičů a trenérů, kteří se o chod nejmladšího týmu naší TJ starají.

Starší žáci také odvedli dobrou práci v zimní přípravě, bohužel ještě ve výsledcích musíme počkat na další sezónu, až se dotáhneme i věkově na některé konkurenční týmy. Výsledky jsou přijatelné, nasazení v některých zápasech příkladné. Tyto vlastnosti musíme v příští sezóně přenést do všech zápasů a výsledky se určitě dostaví. Někteří naši nastupují na střídavý start za FK Semily a zase naopak hráči Semil doplňují mužstvo v našich zápasech. Po složitějším rozjezdu se tato výměna začala dařit a za to všem hráčů, kteří tento náročný program plní, děkujeme.

Pokud se podaří v letních měsících stanovit termín, zorganizujeme pro mladé fotbalisty výlet.

Určitě sem patří i to, že dveře do mládežnických družstev jsou otevřené, tak jestli Vaše ratolesti mají chuť hrát fotbal, přiveďte je na hřiště, ať to zkusí.

Sportu zdar a fotbalu zvláště!

Za trenéry mládeže Stanislav Doubek jun.

MOTOSPORT BOZKOV (MSB)

Vážení občané Bozkova, od zimy uplynul už nějaký čas a my Vám přinášíme nové informace o dění v Motosportu Bozkov do poutního vydání Bozkováčku.

Během zimního období bylo tradicí pořádání zajímavého závodu autoskijerinku, který pro Vás MSB připravoval. Letošní sněhová nadílka během zimy však nebyla veliká, a tudíž nebylo možné tento závod uspořádat. Je to velká škoda, byl to už tradiční závod a velmi hezký, přírodě se bohužel neporučí. Budeme tedy doufat, že za rok se k nám příroda nakloní a dopřeje nám dostatek sněhu na uspořádání autoskijerinku.

Dalším tradičním závodem MSB je závod motocyklů, který spadá do seriálu KTM Enduro Crosscountry. Letos na nás padl brzký jarní termín a zároveň vůbec první závod seriálu. Všechny přípravy směřovaly k tomu, aby o víkendu 11. - 13. 4. 2014 mohl závod odstartovat. Začalo se připravovat už týdně před závodem, aby se vše stihlo připravit na výbornou.

Povedlo se a odměnou nám byl počet 318 startujících jezdců za celý víkend. Závod proběhl bez větších problémů a my se mohli pustit do rovnání trati, aby se mohl v dalších letech závod opět uskutečnit. Tímto bych chtěl za MSB poděkovat všem lidem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu závodů, a všem vlastníkům pozemků, kteří nám dovolili po svých pozemcích závodit, bez Vás by tyto závody určitě nešly uspořádat.

V tomto roce, opět jako v tom loňském, se účastní jezdcí Lukáš Hádek, Jiří Hádek, Jakub Koucký, Tomáš Koucký a Jan Tomáš evropských závodů Endura. Odjel se pro nás první závod v rumunském Bacau a chystáme se odstartovat do italského Santa Margherita di Staffora na další podnik, který se uskuteční 28. - 29. 6. 2014. Dále se všichni jezdcí účastní tradičně českého mistrovství v enduru a seriálu KTM ECC.

Během letní pauzy se pro Vás pokusíme uspořádat čím dál více populární závod traktorů na bozkovské motokrosově trati. Termín závodů je zatím určen na 27. září, případná změna bude včas sdělena. Tímto jste všichni srdečně zvaní, ať už jako závodníci nebo diváci.

Na závěr bych Vám chtěl popřát za celý MSB příjemně prožitou blížící se pouť a krásné léto.

Jakub Koucký, člen MSB

CO NOVÉHO V NAŠÍ ŠKOLE A ŠKOLCE

Slovo ředitelky Základní školy a Mateřské školy v Bozkově

Tak tu máme zase konec školního roku a můžeme hodnotit. Máme základní školu jako ze škatulky, rekonstruovanou a zateplenou, vyměněná okna, zbrúšené podlahy, krásné nové sociální zařízení a našim školákům i nám se moc líbí. Naši školku už máme v novém od předloni a jsme tu všichni spokojeni. Teď už zbývá jenom vylepšit naši zahradu u MŠ a ZŠ a bude to dokonalé.

Děti se po celý rok pilně učily a paní učitelky pilně pracovaly a teď je čekají zasloužené prázdniny. Kromě stanovených úkolů v osnovách jsme splnily i úkoly navíc jako jsou akce školy, výlety, besídky, divadla, výstavy, besedy a dílny v ZŠ. V MŠ jsme zkusili hrát na flétničky, proběhlo plavání a minikurz angličtiny.

Na závěr bych tímto chtěla poděkovat všem zaměstnancům školy a školky za dobře odvedenou práci a za práci nad rámec svých povinností. Všem rodičům, kteří naši práci s dětmi oceňují a chválí, také moc děkujeme, velmi si toho vážíme. A všem dětem a zaměstnancům přeji krásné prázdniny a příjemné zážitky k načerpání nových sil do další práce. Panu starostovi a radě děkujeme za dobrou spolupráci a péči, kterou nám věnují.

Za ZŠ a MŠ Eva Kurfiřtová, ředitelka

Školní výlet – ZOO Praha

V úterý 6. května jsme měli být ve škole dřív než normálně, už v 7,00 hodin. Jeli jsme autobusem, který řídil pan Ráž, do zoologické zahrady v Praze.

Po vystoupení z autobusu jsme šli kousek pěšky. Paní učitelka koupila vstupenky, které nám hned rozdala. Byla na nich nakreslená různá zvířata. Prošli jsme turniketem a už jsme byli v ZOO.

Jako první jsme navštívili Afriku zblízka a hned poté Indonéskou džungli. Opravdu jsme měli pocit, že jsme v džungli. Když jsme vyšli ven, zahlédli jsme lední medvědy, kteří si dopřávali spánek. V dále jsme zahlédli antilopy.

Šli jsme kolem pavilonu hrochů, kde byla hroší rodinka. Dále bylo na cestě údolí slonů s malou slonicí Šitou. Pak jsme došli do Afrického domu a savany podívat se na žirafy a zebry. Tady nám paní učitelka každému dala jedno číslo, abychom se mohli rychleji spočítat. Bylo všude opravdu hodně lidí.

Došli jsme k rozhledně, kde jsme si odpočinuli. Cestou dál jsme viděli velbloudy a koně převalského. Byla tam také lanovka dolů, ale paní učitelky nás na ni nepustily.

A vzhůru na papouščí stezku. Pak cestou kolem pand, ar, supů a ostrova lemurů. V ptačím světě jsme pozorovali různé ptáky. Velmi nás také zaujal pavilon kočkovitých šelem, terárium, pavilon velkých želv i pavilon goril s malou gorilou Muru. Šli jsme přes vodní svět a opičí ostrovy. Když jsme byli v pavilonu gaviálů, trochu jsme se báli. Došli jsme ke krásným různobarevným plameňákům. Dobří byli tučňáci, kteří se před námi pořád předváděli. Pak jsme navštívili lachtany. Jenom škoda, že se nesklouzli po skluzavce. Na konci paní učitelka uvažovala, že si koupí sloní trus, ale pan řidič by to asi nepřežil.

Když jsme odpoledne došli k autobusu, byli jsme úplně vyřízení. Někteří cestou domů i spali. Po příjezdu do Bozkova jsme panu řidiči zatleskali, že nás dovezl v pořádku zpátky domů. A už na nás čekali rodiče.

Byl to krásný výlet.

Anna Žďárová a Vendula Buriánová, žákyně 5. třídy

ÚSPĚŠNÉ JARO PRO BOZKOVSKÉ HASIČE

Jarní prioritou naší každoroční činnosti je mládež a dorost, které mají v prvním pololetí hlavní sezonu. V podstatě zde proběhnou veškeré jejich soutěžní aktivity. Stejně tomu bylo i letos, navíc se k tomu přidal ovšem i požární sport dospělých.

Tím si dovoluji začít. V květnu se u nás přesně po 15 letech konala postupová okrsková soutěž, kde naši muži i ženy dokázali zvítězit a postoupit na okresní kolo v požárním sportu. Zde ženy vcelku podle očekávání uspěly a díky druhému místu za dominantní Poniklou postoupily na krajskou soutěž. To by nebylo až takové překvapení jako u mužů, kteří doslova šokovali, svůj okresní závod zcela ovládli, zvítězili a také se samozřejmě zúčastní krajské soutěže. Tento úspěch se našim družstvům povedl po 40 letech.

V kategoriích dětí máme letos malinko slabší ročník mezi staršími dětmi, přesto se snaží, dokázaly se na několika soutěžích přiblížit ke stupním vítězů a zejména 5. místo na okresním kole Plamen je velmi solidní.

Zato mladší děti se neustále lepší a potvrdily to zejména na soutěži v Kundraticích, kde obsadily 2. a 4. místo. Tato parta se zlepšuje soutěž od soutěže, a jelikož budou moci ve stejném složení běhat ještě celý jeden rok, nechají se zde očekávat opravdu pěkné výsledky.

V kategoriích dorostu jsme úspěšně absolvovali okresní kolo, kde družstvo holek zvítězilo, první místo obsadila i Míša Martínková a druhý skončil Honza Lampa, čímž všichni postoupili na krajské kolo. Toho se bohužel nemohla pro odjezd na rodinnou dovolenou zúčastnit Míša, ovšem Honza a holky tam předvedli dokonalý koncert.

Čisté testy jsou pro nás povinností, v běžeckých disciplínách jsme zvítězili ve všech kategoriích, kde jsme se postavili na start, a nakonec tedy bylo jasné, že dorostenky

po roce opět postupují po velmi dobrém výkonu na mistrovství České republiky do Brna a navíc je tam letos premiérově doplní i Honza Lampa, který si svůj postup heroickým výkonem na hraně jeho možností neskutečně vydřel a zasloužil. Je dobré připomenout, že jeho dosahované časy mu dávají šanci bodovat v Brně hodně vysoko v pořadí.

Po první části naší letošní sezony musíme konstatovat, že ačkoliv se zdálo téměř nemožné zopakovat loňské výborné výsledky, dokázali jsme je nejen potvrdit, ale i vylepšit, za což všem členům družstev patří velký dík.

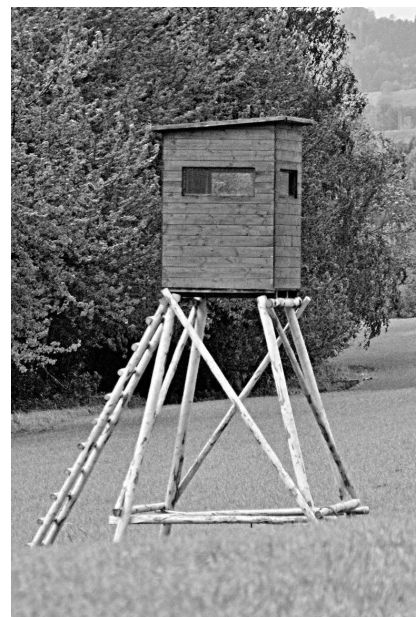
Zejména účast družstev na krajských a republikových kolech je velmi ceněna a sledována a přináší velmi dobrou reklamu našemu sboru a samozřejmě i obci Bozkov.

Karel Čermák ml., vedoucí soutěžních družstev

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ BOZKOV

Letošní zima byla zvěři i nám myslivcům příznivě nakloněna. I přesto jsme zkrmlili veškeré obilí, které bylo na sezónu připraveno. Nedostatek sněhu se negativně projevil na odstřelu divočáků. Domníváme se, že stavy této zvěře v naší honitbě jsou oproti loňsku nižší. V lednu jsme uspořádali tradiční myslivecký bál. Děkujeme všem, kteří se přišli pobavit, a věříme, že tito účastníci odcházeli spokojeni. Zaznamenané ohlasy byly příznivé.

Období jara jsme využili k úklidu krmelců a opravám dalších mysliveckých zařízení. Bylo provedeno sčítání zvěře. Léto patří lovu srnčí zvěře a zvěře škodící myslivosti. Stranou nezůstane ani příprava na další zimu, zejména sušení sena apod.

Pro naši školku, školu a žáky z jesenské školy jsme v pátek 20. června připravili besedu o myslivosti, za přispění chovatelů dravců. Dravci se u nás chovají za účelem lovu drobné zvěře. Protože nám počasí nepřálo, přesunuli jsme akci ze hřiště do sokolovny. Více jak 70. dětem chovatelé vysvětlili způsob chovu dravců a práci s nimi. Jsme rádi, že jsme tak našim nejmenším přiblížili nejen naši činnost, ale i krásy naší přírody.

1. listopadu 2014 budeme společně s místní římskokatolickou farností a obecním úřadem pořádat v našem kostele Svatohubertskou mši za účasti rytířů Řádu sv. Huberta a trubačů, na kterou si Vás tímto dovoluujeme pozvat.

Bohuslav Kouble, předseda M. S. Bozkov

SPOLEK STÁLÉHO ZDRAVÍ

Spolek stálého zdraví průběžně pokračoval ve svých všestranných aktivitách, o nichž byla čtenářům Bozkováčku podána informace v předchozích číslech. Intenzivně se připravujeme na letní sezónu, v níž plánujeme výlet do středně vzdáleného okolí Bozkova. Jistě zklameme ty, kdo věří, že se alespoň část z nás nevrátí.

Padají také návrhy uspořádat sportovní akci „Běh kolem sokolovny“ s umístěním občerstvovací stanice před obecním úřadem. Dopravní omezení v obci se přitom nepředpokládá. Spolek uspořádá tradiční poutový turnaj v nohejbale.

Všem našim příznivcům, ale i všem ostatním občanům Bozkova přejeme
STÁLÉ ZDRAVÍ!

ŠPICBERKY A BOZKOVŠTÍ JESKYŇÁŘI

Za více než 50 let činnosti se mohou bozkovští jeskyňáři, od roku 1978 sdružení pod Českou speleologickou společností ZO 5-01 Bozkov, pochlubit mnohými úspěchy.

Ať už jde na samém začátku o objev Bozkovských jeskyní a následně průzkum a dokumentaci jeskyní v blízkém okolí, např. v údolí Vošmendy, v Poniklé, na Rokytnicku a Železnobrodsku, nebo o výsledky na Kralickém Sněžníku, či dokonce v zahraničí v Rumunsku a Černé Hoře. Největší ohlas a uznání mají však jistě výpravy na Špicberky, kde se podařilo prostoupit a zdokumentovat jeskyně vytvořené v ledovcích.

Špicberky jsou arktické ostrovy ležící zhruba 800 km na sever od Norska, celkovou rozlohou o něco menší než naše republika. Žijí zde necelé 3 tisíce obyvatel, 60 % povrchu je pokryto ledovci nebo sněžnými pláněmi. Pro svoji výhodnou polohu si ostrovy vybralo jako výchozí bod i mnoho polárních výprav útočících na severní točnu.

Zakladatelem a hlavním organizátorem výprav, posléze českých glaciopedologických expedic se stal první ředitel Bozkovských dolomitových jeskyní a vůdčí osobnost zdejší speleologie Josef Řehák. Často spolupracoval s kolegy z polských universit, které mají v jižní části Špicberk již od 50. let polární stanici. Slovo dalo slovo a v roce 1986 se tam s nimi poprvé vypravil, okoukl terén a v roce 1988 již zorganizoval první českou glaciopedologickou výpravu, kterých bylo pak postupně do roku 2010 celkem 14. Hlavním hybatelem byl vždy Josef Řehák a postupně i jeho synové Pepa, Standa a Marcel. Na jednotlivých výpravách se podíleli i další bozkovští jeskyňáři – Vráta Ouhrabka, Dušan Milka, Mirek Braun, Lenka Marková a Honza Hloušek.

Hlavním cílem expedic bylo dostat se do nitra ledovců, prozkoumat zdejší prostory a zdokumentovat je. Podařilo se například ledovcovými studnami – otvory na povrchu ledovce, jimiž se dovnitř dostává tavná voda, která vytváří v ledovci jeskynní systémy, sestoupit až na podloží ledovců do hloubky přes 100 metrů. Nebo objevit řadu horizontálních jeskyní, některých dlouhých až 2 km. Ojedinelá i ve světovém měřítku je pak délka pozorování některých systémů v průběhu více než 20 let.

Od roku 2003 byli k výzkumu přizváni i vědci z Botanického ústavu AV ČR s cílem odhalit možnou existenci života uvnitř ledovců. Jedné z účastnic, Marii Šabacké, se díky poznatkům odtud podařilo dostat do polárního výzkumu vedeného Američany v Antarktidě. Posledních výprav se přímo účastnili i polští jeskyňáři z Wroclavi, hlavně Szymon Kostka z nich natočil několik krátkých filmů světové úrovně. Každá výprava trvá několik měsíců a největším problémem je se tam vůbec dostat. Do správného centra ostrovů, nejsevernějšího městečka na světě, Longyearbyenu sice létá denně spoj z Norska, ovšem zájmová oblast fjordu Hornsund se zkoumanými ledovci a polskou polární stanicí leží vzdušnou čarou o 140 km jižněji, což vzhledem k neexistenci silnic na ostrovech spolu s objemnou výbavou vážící několik metráků znamená jediné – přesunout se na místo po moři. Většina výprav tak proběhla podle osvědčeného scénáře, kdy se část zásob poslala na sever polskou lodí zásobující polární stanici a osoby se zbytkem výbavy odjely autem do severonorského přístavu Tromso, kde se všichni nalodili na nákladní loď pendlující mezi Norskem a Longyerbyenem. Ta je pak po několika dnech plavby, jejíž rychlost závisí na klidnosti moře, vysadila cestou ve fjordu Hornsund.

Samotné vylovení a zejména pobyt v oblasti probíhal v úzké spolupráci s polskými polárníky. Celá oblast je přísně chráněna a přístup je do ní povolen pouze vědeckým výpravám, a tak se v krátkém arktickém létě stává polská stanice hlavním útočištěm pro desítky vědců z celé Evropy.

Výpravy bozkovských jeskyňářů měly po většinu času základnu v malé terénní chatce u ledovce Werenskiold, 4 hodiny svižné chůze od polární stanice. Odtud bylo blízko k většině studovaných ledovců a jeskyní, u těch vzdálenějších, jako třeba u hory Raud, se přespávalo ve stanech.

Pokaždé bylo třeba s sebou na sever vzít stovky metrů lan, množství lezeckých pomůcek a oblečení, jídlo na několik měsíců, stany, spacáky, vařiče ... Dohromady to je obrovská hromada materiálu a jeho doprava na zádech od lokality k lokalitě by byla téměř nemožná. Proto se přesuny mezi hlavními základnami dělají po moři v malých loďkách s motorem a poté se potřebný materiál jen přenosí od pobřeží k chatce. Pluje se podél pobřeží, někdy je však nutno se od něho vzdalovat kvůli zrádným skalám těsně pod hladinou až několik kilometrů. To spolu s neklidným mořem a ledovou vodou cákající do loďky dělá tyto cesty často velmi nepříjemnými.

Při samotném průzkumu ledovcových jeskyní je několik důležitých odlišností oproti pohybu v jeskyních u nás. V první řadě je nutné mít na nohách neustále mačky, na kluzkém ledu tvořícím stěny a mnohdy i dna jeskyní by to jinak nešlo. Nutnost brodit se často i po pás ledovou vodou pak vedla k originálnímu oblečení, kdy se používají

rybářské prsačky a kajakářská bunda, pod ně teplé oblečení a navrch klasická jeskyňářská kombinéza. Jinak je voda uvnitř ledovců jediným větším strachákem. Při náhlé oblevě nebo dešti dokáže totiž jeskyně velmi rychle celé zatopit. Proto je dobré si při nejistém počasí předpověď ověřit u meteorologů na polární stanici. Kvůli absenci mobilního signálu radiostanicí, u vzdálenějších lokalit pak satelitním telefonem. To přijde vhod i při delších přesunech po moři.

Další kapitolou pobytů zde je okolní nádherná arktická příroda. V létě je tu stále světlo, teplota je v průměru okolo 5 °C. Kvůli drsnému podnebí tu rostou pouze mech, lišejníky, občas tráva. Během krátkého léta musí stihnout všechny odkvést, a tak hlavně v červenci tundru nádherně zabarví. V září a říjnu už razantně nastupuje noc a jde zahlédnout i polární záři. Lze tu snadno potkat početná stáda sobů, polární lišky, množství různých druhů ptáků, není velkou vzácností na moři zahlédnout tuleně, nebo dokonce velryby. A téměř vždy by se mělo myslet na zdejšího vládce - ledního medvěda. Každý, kdo se tu pohybuje, by měl kvůli němu chodit ozbrojen. K několika setkáním s ním došlo, ale vždy se to naštěstí obešlo bez velkých problémů.

Zatím poslední expedice proběhla v roce 2010. Mimo jiné byla na úpatí hory Raud objevena klasická krasová jeskyně vytvořená v karbonátových horninách jako jsou mramory, dolomity. Podle dostupných údajů se jedná o nejseverněji položenou jeskyni tohoto druhu na světě a na počest Josefa Řeháka seniora byla nazvána Pepa Cave.

Jan Hloušek

ZPRÁVA OD VČELAŘŮ

Vsoučasné době je ve spolku organizováno 27 včelařů, kteří se starají o 267 včelstev. Z toho v Bozkově je 9 včelařů se 116 včelstvy. Jsme rádi, že do spolku přichází i řada mladých členů (p. Hušek, p. Lánský).

Letošní zima byla velice mírná bez sněhu, v lednu a v únoru bylo maximálně 2 cm sněhu, teplotně velice nadprůměrná. První prolety jsem měl již 7.1., 19.1. a 24.2. Včely při prvním proletu vyprazdňují svůj výkalový vak. Podle letu včel může včelař přibližně odhadnout stav včelstva. Silný prolet svědčí o tom, že je včelstvo v pořádku.

Březen a duben byl pro včely příznivý, květen již méně, pro přízemní mrazíky na začátku měsíce a dále pak pro časté deště.

Prvními zdroji pylu jsou líska obecná, olše, vrba a dále pak z jarních květin to jsou sněženka, devětsil, prvosenka jarní a celá řada dalších rostlin a dřevin.

První velké snůšky (ovocné stromy, řepka, maliny, osrťušiny..) u včel podněcují rozmnožovací, stavební i sběrací pud, vývoj včelstev směřuje k vrcholu. Včelstva silně plodují, dochází k výměně zimní generace včel za letní. Rychlý rozvoj včelstev vyžaduje dostatečný prostor, je třeba rozšiřovat o další nástavky. Nasazením medníku významným způsobem zasahujeme do života včelstva. Včelstva pouštíme do medníku individuálně. Stíněná včelstva jsou předpokladem rojení. Pokud však včelstvo ještě nedozrálo pro medník, zbrzdily bychom ho ve vývoji. Pro nepříznivé jarní počasí byly medníky na konci května poloprázdné.

Pár informací o medu:

- Krystalizace medu je přirozená vlastnost čistého medu a nemění jeho složení
- Každý med krystalizuje, některý rychleji, některý pomaleji
- Med by se neměl ohřívat na teplotu vyšší než 40-45°C, aby nedošlo k znehodnocení cenných látek v medu
- Když potřebujeme med ohřát, zásadně jej nedáváme do mikrovlnné trouby. Její záření zničí v medu vše, co je pro člověka dobré. Med vždy ohřejeme ve vodní lázni.
- Jedna z vlastností medu je hygroskopičnost - jedná se o schopnost nasávání vlhkosti s vůněmi a pachy z prostoru, proto je nutné ukládat med do nezávadných, uzavřených nádob a tyto nádoby uchovávat v chladu a ve stínu
- Pastování medu: při začínající krystalizaci, a nejen v tomto okamžiku, můžeme med takzvaně pastovat. Jedná se o míchání medu za studena. K tomuto procesu můžeme doma použít i elektrický šlehač. Med šleháme, až dostane téměř bílou barvu a hezkou pastovitou konzistenci, kdy je vhodný třeba na namazání na chleba, neboť nestéká. Pastováním se původní vlastnosti medu nemění, je to stále zdravý, plnohodnotný med.

Jedno staré české přísloví doslova říká: „Každodenní dávka medu, dělá z dědka neposedu.“ Skutečně, pravidelná dávka jedné polévkové lžice medu nám dodá energii na celý den.

Josef Dolenský, místopředseda spolku

JAK JSEM ZAČAL LÉTAT

Když jsem byl ještě malý kluk, rodiče mi koupili knihu Kluk s křídly, kterou napsal a vtipně ilustroval Miloslav Jágr. Příběh se odehrává v Semilech a blízkém okolí. Už tehdy mě uchvátila představa prolétnout se nad svým domovem, krásným a rozmanitým Podkrkonoším.

Jako mladík jsem často zvedal hlavu k obloze a s nadšením pozoroval paraglidisty, jak poletují nad vrchem Kozákov. Jednou se u nás doma objevil jakýsi pytel a z otce „vypadlo“, že je to paraglidingový padák, který někde s kýmisi vyměnil.

V tu chvíli se sen začal přibližovat realitě. Hned jsem začal studovat brožuru, kterou k padáku obdržel, a v nejbližším možném čase jsem začal s nácvičkou, jak padákové křídlo ovládat. Zvolil jsem mírný svah Pláňov a vyrazil na slet. Po mnoha nezdařech se mi povedlo křídlo odpoutat od země. Byl to nepopsatelně krásný pocit, když se louka pode mnou začala vzdalovat. A ten pohled nahoru na padák, který se z neforemného kusu hadru zformoval v dokonalé křídlo ... Bum! Let skončil o sto metrů dál s odřeným kolenem, ale s nádherným pocitem z prvního letu. Po tomto pokusu jsem usoudil, že musím přeci jen trochu zapracovat na teorii, a přihlásil se do kurzu k Mirkovi Stěhulovi ze Semil, jenž je v komunitě paraglidingu znám pod příznačnou přezdívku Radar. V kurzu jsem záhy zjistil, že cesta samovýuky není příliš bezpečná, a vyhandlované křídlo vyměnil za vhodnější mým zkušenostem. Po kurzu jsem se několik let věnoval volnému (termickému) létání nad blízkým Kozákovem a několikrát jsem navštívil Italské Alpy. Nedostatek času mě ale přivedl na myšlenku létání s přídatným motorem, tedy para motorem, který umožňuje létat téměř každý

hezký den ráno nebo v podvečer, když nefouká tak silný vítr. Po nějakém tom pokusu s podomácky dělanou krosnou z půlky motoru trabantu a jedné rozlámané vrutuli, jsem koupil starší, továrně vyráběný motor a začal s ním brázdit vzduchem kolem komína.

Jelikož mě v období střední školy také trochu chytlo fotografování, spojil jsem létání s tímto koníčkem. S motorem létám již pět let a některé moje fotografie jste mohli vidět v loňském Bozkováčku, čímž bych chtěl ostatním přiblížit netradiční pohled na blízké okolí.

Tímto bych se rád omluvil, že vám občas zavrčím nad hlavou. Snažím se dlouho nerámusit nad obcí a hned, jak udělám několik fotek, vzdálím se, abych nenarušoval podvečerní klid.

S přáním krásných letních dnů Zdeněk Myslivec ml.

DĚJINY BOZKOVSKÝCH KOSTELŮ

1. díl

Každý Bozkovák i turista, který do Bozkova přijde, dobře ví, že náš kostel je největší dominantou naší obce. Bez kostela by Bozkov nebyl Bozkovem. Boží stánek v Bozkově je zvláštní tím, že vnějšek je střídmy, ale vnitřek je svými oltáři, sochami a malbami přímo nádherný.

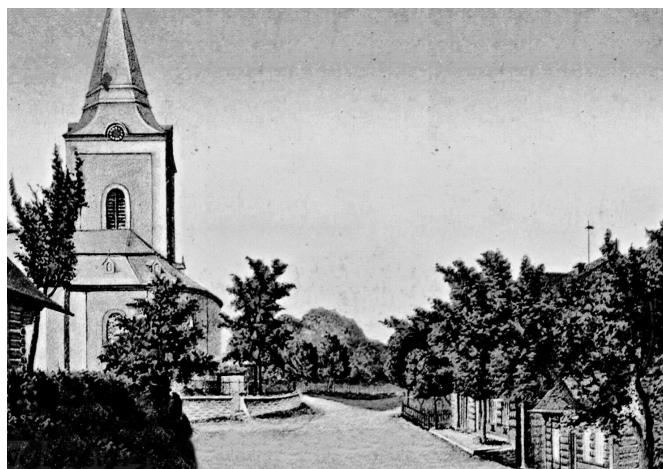
Než se zaměříme na kostel, připomeňme si jeho dva předchůdce. Je jisté, že i ty byly dominantou vesnice. O prvním kostelu toho víme velmi málo. Nevíme, jestli měl nějakou věž a na ní zvony nebo alespoň jeden zvon. Kostel mohl být i bez věže, potom v tomto případě mohl mít malou věžičku na střeše a v ní malý zvon, nebo opodál stála samostatně zvonice s jedním či více zvony. Jedna z těchto variant je správná, ale která to je, nevíme.

Při útoku husitů a požáru byl kostel zřejmě zničen. Existenci zvonů a vnější podobu kostela nemáme ničím doloženou. Důkazy o tom, že součástí jeho vnitřního vybavení byla socha Královny hor, máme jen nepřímé. Jediný fakt, který opravdu víme, je jen to, že kostel byl dřevěný a malý. Stál na místě současného kostela, ale byl asi 6x menší, nežli je náš nynější kostel. Jak dlouho existoval první kostel, nevíme, ale jsou dohady, že byl zničen v roce 1424, anebo o 10 let později. Ale jeho výstavba se ztrácí v dávném středověku. Nedomnívám se však, že by

jeho stáří překročilo hranici 350 let.

Dějiny druhého kostela jsou nám už známější. Měl stát v Roztokách, ale „Sněžný zázrak“ a zázračné přenesení stavebního materiálu způsobily, že byl postaven v Bozkově. Rok jeho

výstavby neznáme, ale protože je jeho stavba spojována se Zikmundem Smiřickým, usuzujeme, že byl postaven v rozmezí let 1516 - 1548. (Poznámka: krátce po jeho dostavbě Z. Smiřický zemřel, to upřednostňuje 40. léta před 10. a 20.). V roce 1693 byl odsvěcen, vystěhován a začalo se s jeho bouráním. Nebudeme daleko od pravdy, když budeme konstatovat, že stál v Bozkově asi 150 let. Stál na jižní straně současného kostela, ve vzdálenosti asi 30 kroků. Dále o něm víme následující. Byl dřevěný, o hodně menší než současný kostel. Presbytář měl souběžný s dnešním kostelem. Asi tam, kde stojí pomník padlým, a pokračoval od východu na západ souběžně s dnešním kostelem. Byl ovšem kratší a užší a na rozdíl od nynějšího

kostela měl druhý kostel věž na západní straně. Při pohledu ze silnice by byla věž za kostelem. Přízemí věže sloužilo jako hlavní vchod. Na bocích kostela byly postranní vchody. Všechny tři vchody měly před sebou kryté síňky.

V roce 1555 se dočkal prvního zvonu a v roce 1624 se dočkal druhého zvonu. V roce 1643 obsadila švédská armáda Bozkov a z kostela si udělala kasárna. Vojáci zničili všechny sochy a rozštíпали lavice, kterými si topili.

Po velkém moru v roce 1680 přichází do Bozkova každoročně až 25 000 poutníků, kostel kapacitou nestačí, proto v roce 1688 žádá Marie Polyxena, majitelka Bozkova, o povolení ke stavbě většího kostela. Jeho stavbou se v roce 1694 dějiny druhého kostela uzavírají.

Náš současný kostel je v Bozkově už třetí. Zaměříme se nyní na jeho historii a proměny v čase. Základní kámen ke kostelu byl položen v roce 1690. Stojí na místě, kde stával první kostel. Jeho základy nekopíruje, protože je několikanásobně větší. Položení základního kamene se událo 23. září. Do vykopaného gruntu ho vlastníma rukama vložila hraběnka Marie Polyxena des Fours, která byla majitelkou tří panství (Rohozec, Malá Skála a Semily). Slavnostního položení základního kamene se zúčastnilo více šlechticů a významných hostů. Marie Polyxena chtěla postavit baziliku, která by se podobala staroboleslavské. Když v průběhu stavby zjistila, že stavěný kostel bude sice největší v nejbližším okolí, ale staroboleslavský to nebude, tak se ostře pohádala s vedoucím stavby hrabětem Arnoštem ze Šafgotšů, že bez jejího souhlasu staví menší a skromnější

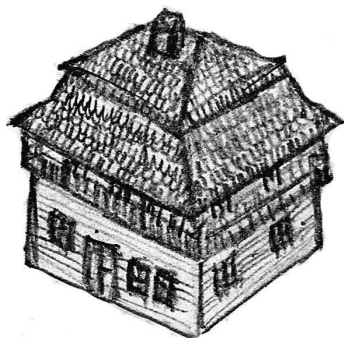

chrám. Cítila se podvedena. Po 320 letech už nemůžeme jejich spor spravedlivě rozsoudit, ale můžeme připomenout některá fakta. Stavba kostela v Bozkově přišla na 3 111 zlatých, které musela zaplatit bozkovská farnost. Hraběnka na ni poskytla bezúročnou půjčku. Nabízí se otázka: Bozkovští souhlasili, že budou splácet nějakých 3 000 zlatých? Dnes už k pravdivému ději události nedojdeme, jen můžeme litovat toho, že hraběnka na Bozkov zanevřela a zrušila své plány na stavbu kláštera v Bozkově. Příchod jakéhokoliv řádu by znamenal veliký přínos pro Bozkov. Jak duchovní, tak i materiální.

Kostel byl do tří let dokončen, nebyl oficiálně vysvěcen, ale byl jenom zasvěcen (benediktován), aby se v něm mohly konat mše svaté a ostatní církevní obřady. Mobilizace starého kostela byl přenesen do nového.

Dostavbou třetího kostela dostal Bozkov výraznou dominantu, která dalece překonala předcházející kostely. Naším předkům se líbil i zvenku. Přes svoji jednoduchost a strohost jim imponoval svojí velikostí a mohutnou věží. Je zajímavé, že v žádném pojednání o kostele se nedovíme, čím byla pokryta střecha kostela. Oprávněně se můžeme domnívat, že šindelem. Střecha mimo malé střešní věžičky žádné ozdoby neměla

Zděná část věže byla asi o 6 metrů nižší, než je v současné době. Byla zakončena obrubou, ze které vyrůstala stylová bání zakončená sloupovým mezistupněm. Na něm byla menší bání zakončená křížem. Obě bání byly výrazně menší, než jsou současné. Původní výška věže byla zřejmě v rozmezí 30 až 35 metrů.

Na věži byly tři zvony, přenesené ze starého kostela. Datum pořízení třetího zvonu u starého kostela není známé.

První vnější vzhled kostela vydržel přes 70 let. Změny k lepšímu nastaly až po roce 1746, kdy majitel Bozkova a semilského panství hrabě Ferdinand Ignác des Fours obnovil bozkovskou farnost. Na své náklady nechal postavit faru. Byla dřevěná a stávala blíž ke kostelu. Bozkovský poutní kostel se tak stal i farním. Do této doby byl jen filiálním kostelem semilské farnosti. Toto církevní povýšení ho možná zachránilo. Kdyby totiž nebyl i farním, hrozilo by mu v josefínském období i zbourání.

Farář Dušek pak zasáhl i do vnějšku kostela tím, že nechal zhotovit kamennou sochu Panny Marie Bozkovské a umístil ji do výklenku nad hlavními dveřmi. To se stalo v roce 1765. Rok předtím pořídil pro kostel další zvon. Z jiného staršího zvonu jej přelil Johan Kühner. Byl zasvěcen svatému Jáchymovi a svaté Anně.

Malá změna na bozkovské věži nastala v roce 1818. V půlce bání byly instalovány hodiny. Veškeré železo na hodiny daroval kostelu správce semilského panství Václav Veit, který byl majitelem jesenského panského statku a vlastnil železné hamry v Engentále-Úzkodolí pod Jeseným. Ostatní výlohy zaplatila bozkovská obec.

Velká změna nastala na věži v roce 1848, kdy farář Alois Šalk nechal sundat z věže tři puklé zvony a dopravil je do Prahy, kde je přelil c. k. dvorní zvonář Karel Bellman. Další zvon pak ulil František Schreiter. Svěcení všech čtyř zvonů proběhlo v Bozkově. Farář Alois Šalk také postavil současnou faru a její hospodářské budovy. Koupil i některé pozemky Františka Lubase u fary, kde postavil několik domků. Zde mělo být vybudováno nové náměstí. Šalk chtěl z Bozkova udělat městyse, byl ale odvolán a z plánu sešlo.

Největší změny na vnějším vzhledu kostela nastaly na podzim roku 1886, po příchodu dalšího bozkovského faráře Jana Křtitele Štajnygra. Hned v příštím roce nechal udělat nová a velká litá okna s barevnou výplní, která zde máme dodnes. Kostel byl opraven a vylepšen zevnitř, ale největší změny nastaly venku. V roce 1892 byla opravena celá střecha, která byla pokryta jirkovskou břidlicí. Na střeše bylo zřízeno 9 malých vikýřů se zděnými, ozdobnými štítky. Hřebenová věžička byla odstraněna a místo ní postavena nová, větší, zakončená jehlanem, jak ji známe i dnes. Portál nad hlavními dveřmi byl zvýšen o vkusně zdobený velký štít, který i dnes zdobí kostel. V jubilejním roce 1893 byla snesena bání z věže. Zděná část věže byla zvýšena o 4 metry, takže dosáhla až k hodinám a od nich byl postaven 22, 5 m vysoký jehlan zakončený malou bání s křížem. Výška věže tak dosáhla 45 m. Na závěr jedna perlička. Při sundávání bání byli dělníci upozorněni, že v horní bání by mohly být nějaké písemnosti, které se do takových míst dávají jako vzkaz pro budoucí generace. Převzít vzkaz od zakladatelů kostela se ale nepodařilo. Při proražení bání se na dělníky vysypaly nějaké malé lístečky, které vítr rozfoukal po okolí. Ani jeden se nenašel.

Všechny práce se v jubilejním roce stihly a 22. října byl kostel slavnostně vysvěcen. Byla to velká slavnost za účasti řady osobností z okolí Bozkova. Bylo přítomno 11 kněží. Chrám vysvětil litoměřický biskup Jan Emanuel Schoebel. Trvalo tedy od vystavení kostela plných 200 let, než byl vysvěcen.

Sepsal L. Kousal

ZAMYŠLENÍ P. KRZYSZTOFA

„Velebí se schopnost člověka pronikat do hlubin země, označovaných za „říše šeré smrti“, a vynášet odtud různé rudy. Člověk ví, jak a kde dobývat železo a měď, jak tříbit stříbro a čistit zlato. Horníci se spouštěli na laně do hlubin, aby pak daleko od lidí razili do země chodby. Oko dravce neproniklo do těchto temnot a tlapa šelmy v nich nešlapala. Jen člověk při svém hledání pokladů proniká vždy hlouběji a dál a vynáší na světlo nevídané skvosty.“

(Píseň o moudrosti)

Myslím si, že naši bozkovští předci, kteří s nadšením hledali v zemi bohatství, její tajemství a poklady, nemysleli na to, jakou cenu bude mít dnes jejich práce pro nás a pro naše okolí. Mnohokrát riskovali nebezpečí - na laně s primitivním náradím odkrývali místa krásy. Jejich srdce cítilo napětí a štěstí z každého kousku nového zázraku přírody. Skvosty - díla Stvořitele, bez kterého se tento svět stává prázdným. Člověk neslyší muziku ranního koncertu nebeských ptáků, nevnímá rozkvetlou květinu po cestě do práce. Běží rychle a unavený křičí o „dar lásky“. Mění bohatství svého srdce v pocit slávy a závisti. Duchovní svět se pro něj stává pohádkou z minulého století a bohatství země je uzavřené v otroctví peněz. A přece naše „bozkovská země“ má tajemství pokladu v nebi. V jejích hlubinách se otvírá pramen živé vody, vody milosti a ochrany Panny Marie, Královny hor. Ukřývá se v ní tajemství práce a víry našich předků, slzy štěstí a bolesti.

Toto tajemství nám krásně ukazuje řezbářský reliéf na

hlavním oltáři. Zobrazuje horníky, kteří kopají v zemi a hledají lék pro nemocného člověka a základy pro nový kostel. Našli sošku Panny Marie, s úctou ji přinesli do domácnosti a to stačilo k zázraku lásky.

Drazí Bozkováci, v dnešní době jsme zodpovědní za to, aby všechny naše děti poznaly tento obraz a čerpaly z něj moudrost do budoucnosti: aby se uzdravily naše lidské vztahy, abychom pěstovali úctu k bohatství země a její historii. Bez toho se stává naše obec prázdnou, nemá ducha budoucnosti, zavírá se v jeskyni tmy a netěší nás modrá voda osvětlená paprsky naděje, které jsou hluboko ukryté v našich srdcích.

A přece každé ráno můžeme vidět v kapce rosy barevný svět přírody a slavit Stvořitele, můžeme děkovat Bohu za toto místo a naše rodáky.

Kež Vám tato bozkovská pouť otevře cestu k bohatství Vašeho srdce a skvostům, které jsou ukryté blízko, v našem společenství. Při této příležitosti bych Vás chtěl pozvat na poutní mši svatou, která se bude konat v neděli 6. 7. v 10:00, hlavním celebrantem bude J. M. can. Martin Davídek, biskupský vikář.

Chtěl bych Vás také informovat, že v červnu skončila I. etapa opravy varhan, celková částka této etapy byla 650 000 Kč. Děkuji Všem, kteří toto dílo podpořili. Stále probíhá adopce píšťal, také je možno přispět finančním darem na veřejnou sbírku nebo zakoupit pexeso na tento účel.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

SLOVO CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Pojďte a trochu si odpočiňte!

Nevím, co platilo o dobách minulých, ale dnešní dobu lze charakterizovat jako velmi hektickou. Kdo z nás by to neznal: připadá nám, že stále nemáme čas, že nic nestíháme. Ještě tohle a tohle musím udělat, ještě tam a tam dojít, ještě támhleto zařídit... Pohledem na hodinky pak člověk většinou bezmocně zjistí, na co všechno se zase nedostalo. Tak zítra, a budu muset dřív vstát a nějak lépe si čas zorganizovat. Jenže zítra je to stejné, jen ještě k těm starým přibudou další věci, jimiž je nutno se zabývat. Jak plynou dny, vše se opakuje, člověk nastavuje noci a stejně má výčitky, že mnohé nezvládl... a je uštváný, nedůtklivý, podrážděný. Pak ale třeba přijde nějaká nemoc, která nás upoutá na lůžko – mě třeba každoročně po hektických vánočních svátcích zdolá nachlazení. Není to nic vážného, ale zato hodně nepříjemného. Všechno vás bolí, je vám bídně a tak jen ležíte. Nemáte ani pomyslení, že byste vstali, natož abyste šli něco dělat. A člověk najednou zjistí, že to bez něho také jde, že nic neuteče a svět se nezboří. Jenže takové zjištění přichází trochu pozdě a za cenu nemoci.

Taková nemoc je mnohdy zdviženým Božím prstem, jehož prostřednictvím nás chce Hospodin varovat: Človíčku, přibrzdi, nebo se zničíš, takhle mi nijak dobře nesloužíš. Ano, pracuj, konej pilně své dílo, ale nauč se také včas odpočívat. To není rozmařilost, to je nutnost! Je třeba, abys obnovil své síly, tím lépe pak zase dokážeš konat své dílo. Pán Ježíš kdysi své učedníky vyzval: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte! (Marek 6: 31-34)“.

Trochu si odpočiňte! Ani my nemáme být hluší k této Ježíšově pobídce. Pán Bůh nás nestvořil jako roboty, jež jdou od jednoho úkolu ke druhému a nezastaví se. Jak naše duše, tak i tělo potřebují přiměřenou a včasnou regeneraci. Tělo a duše jsou spojitě nádoby a o jedno i o druhé je nutné se zodpovědně starat, protože jen tak budeme moci konat dobré dílo, které je ku prospěchu nejen nám samým, ale i našim bližním. Však nám také Bůh k takové regeneraci a znovunabytí sil dává prostor. Je pak už jen na nás, zdali ho využijeme.

Jenže, kdy a jak odpočívat, aby byl takový odpočinek opravdu prospěšný? Pro každého člověka je to trochu jiné. Například ten, kdo pracuje převážně duševně, často dobře odpočine při fyzické práci. Známe dost lidí, kteří se nedostanou za celý týden z kanceláře a velice se těší, až budou venku na zahrádce. Jiné je to zase u lidí pracujících manuálně. I přes všechny rozdíly je však přece jenom možné najít určité společné zásady, kterých bude dobré se držet. Kdy a jak tedy odpočívat? Nabízí se samozřejmě neděle. Den sváteční, který Hospodin člověku za tímto účelem daroval. Máme ji světit a to znamená, že odložíme každou práci, již není nezbytně nutné vykonat. Jistě, kdo má například domácí zvířata, tak je musí zaopatřit, ale nemusí již natírat dveře u stáje a podobně, to klidně počká na později. Na později počkají i

mnohé další věci. O to více je pak času zajít třeba do sboru či kostela na bohoslužbu, strávit nějakou chvíli procházkou v přírodě, setkáním s přáteli, četbou hezké knížky... Kromě neděle jako takové by si pak člověk měl také každý všední den určitý čas k odpočinku vyčlenit. Najít si ono klidné místo někde stranou, kde bude moci alespoň na chvíli odpočinout opravdu nerušeně. Odpočinkem v tomto smyslu se nám pak může stát i modlitba, tiché každodenní rozjímání, chvíle strávené s Bohem v „komůrce svého srdce.“ To nelze ničím nahradit. Nyní přicházejí prázdniny a dovolené, to vpravdě může být čas pozeňnaného odpočinku a vůbec při tom nemusíme jezdit na drahé zahraniční zájezdy.

My v našem Husově sboru v Bozkově pak budeme moc rádi, pokud přijдете mezi nás na bohoslužby. Nemusíte být členy církve, vítán je každý. Třeba se vám okamžiky zde prožité stanou zdrojem životodárného občerstvení, protože Pán Ježíš je hlavním obnovitelem našich sil a dárce pokoje a radosti. Vyzývá nás, jako vyzýval své učedníky: „Pojďte... a trochu si odpočiňte!“

Mnozí z nás jsme často unavení a připadáme si slabí. Zavalení rádobou neodkladnými povinnostmi se domníváme, že nemáme čas chvíli vydechnout. Zkusme se však řídit slovy Pána Ježíše. Jeho nenápadná výzva se jakoby ztrácí mezi jinými, podle našeho zdání, mnohem důležitějšími slovy evangelia. Ovšem právě tato Ježíšova slova jsou velice podstatná. Poslechneme-li je a dokážeme-li vyčlenit si určitou dobu právě pro odpočinek, brzy zjistíme, že to nebyl ztracený čas. Všechno naše dílo se nám bude dařit mnohem lépe a určitě dokážeme zvládnout i to, co se nám jevílo jako nezvládnutelné.

Krásné prázdniny všem čtenářům Bozkováčku přeje Lada Kocourková, farářka Církve československé husitské v Semilech a Bozkově.

POVÍDKA NA ZÁVĚR - NA HABŘÍČKU

Byl první letní den, plný svěžesti, vůně a vzácné krásy. Všude ruch a šum a lid kolem v plné práci. Starý výměnkář Kouble ukazuje svému dvanáctiletému vnukovi blízký Kozákov a říká: „Tam, za tím kopcem, je moje rodiště a tam na hřbitově odpočívá můj otec i matka. Tam je má rodná víska Žďár.“ A chlapec pln zvědavosti ptá se dědy, jak jmenují se ostatní kopce a vrchy kolem.

„Tam, na půlnoční straně, jak vidíš, zvedá se nejmohutnější bašta naší české země, mohutné srazy Krkonoš a ten sráz nejmohutnější je sráz Kotle. Dále pak vidíme Kozi hřbety a Studniční horu. Tam nalevo od krkonošských velikánů vidíš pohoří hor Jizerských zalesněných hlubokými hvozdy. Ten kopec na západě je pak Černá Studnice a tu, vpředu doprava, se díváš na poslední české městečko Příchovice. Nad ní se vypíná rozhledna Štěpánka, jako sestra rozhledny na Černé Studnici.

Dále na západě vidíme Ještěd a potom se tam rýsuje Bezděz a Ralsko. Vpředu těchto zdvihá se cimbuří Suchých skal a trochu vpravo pak zřícenina Frydštejna. Malý kousek vedle se vypíná rozhledna Kopanina. Když se podíváš doleva, uvidíš vrch Kozákov a před ním Medenec u Spálova.

A tu pod námi bublá Drážský potůček, jehož vody vyvěrají až pod samým naším kostelem, mající původ v pramenu u Matky boží. Dále nalevo je Pavlištův kopec nad Podbozkovem, tu naproti říkají Na Habříčku. Naproti jsou rozesety bozkovské chaloupky, kde mezi nimi je ku kopci Pavlištovu přilepená chaloupka vetchá, doškem přikrytá a mechem obrostlá, v níž před časy žil chudý holubář a chovatel ještě jiných opeřenců Kopal.

Jeho žena, zatímco on s ptačí havětí obchodoval, padělovala mezi sedláky a chodila pást na Habříček své dvě kozičky a která Frantina se jmenovala. Jedenkrát,

když bída do chaloupky dolehla, modlila se u okna za to, aby se ten jejich život nějak k lepšímu obrátil. A jak tak u okna klečí, pozoruje, že na Habříčku hoří nějaký ohýnek. Probudila muže, ukazujíc mu tento neobvyklý jev. Když tak o tom jevu s mužem rokovali, přišel muž na to, že by v místech, kde ten ohníček viděli, mohl někdo v dobách švédských nájezdů nebo v dobách válek třicetiletých zakopat poklad.

A když se pak zjev po několik nocí opakoval, zatímco ve dne si v těch místech vidět nic nebylo, řekl Kopal manželce, že se tam v noci vypraví a podívá se na to. A tak druhý den, když se noc k půlnoci blížila, okuráživ se, pomalu lezl na Habříček. Zde opravdu spatřil ze země šlehající plameny. I pokřičoval se a šel blíž. A vidí, že světelné plameny vycházejí z otvoru do jeskyně. Až bázeň jej přepadla, ale po chvíli se opět pokřičoval a vstoupil do otvoru. Tam uzel převrácenou nádobu, z níž vysypán byl její obsah v podobě peněz. Již viděl se býti bohatcem, ale v tom oheň a světlo zhaslo a jej obklopila černá tma. Jen nablízku sova houkala a z Pavlištova kopce byl slyšet štěkot psa.

A tu ozval se příšerný praskot a rachot padajícího kamení kolem sebe a on se propadal kamsi hluboko. Ztratil vědomí, a když přišel k sobě, uviděl, že leží v bývalém lomě a nad hlavou mu svítí měsíc. Jako mátoha se doplazil domů a vyprávěl ženě, co se mu přihodilo.

Tak bylo po naději, že se stane bohatcem, ale od těch dob se jim začalo dařit a bída se z chaloupky nadobro vzdálila. To proto, že Kopal se se ženou pilnou a poctivou prací domohli lepšího živobytí. A více již nikdy na Habříčku oheň nespátřili.

Tato pověst je opsána od Josefa Noska, učitele v.v., jemuž ji vyprávěla jeho babička a zaznamenal F. Tichánek.

HASIČI BOZKOV

OZNAMUJÍ, ŽE

Každé pondělí od 16 - 17 hodin se na hasičském areálu

bude konat **SBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ**

Ledničky, pračky, sporáky, vysavače,
žehličky, vrtačky, brusky, apod.

Přinést můžete i televize a monitory,
rádia, počítače, mobily.

**Zdarma lze převzít pouze
kompletní vysloužilé elektrozařízení.**

www.recyklujteshasici.cz

**Další podrobnější informace najdete
na našem letáčku.**

Pout' v Bozkově 5. - 6. července 2014

na náměstí po celý víkend tradiční pouťové atrakce
bohatá nabídka občerstvení

- **sobota 5. 7.** **9:00 hod.** **Nohejbalový turnaj trojic (sportovní areál)**
 17:00 hod. **Generační sedmiboj (hasičský areál - k poslechu**
 hraje hudební skupina NABOSO)
 21:00 hod. **Taneční zábava TAMPEL BAND ROCK (hasičský areál)**
 22:00 hod. **Ohňostroj**

- **neděle 6. 7.** **8:00 hod.** **Ranní Mše Svatá v kostele Navštívení Panny Marie**
 10:00 hod. **Hlavní Mše Svatá v kostele Navštívení Panny Marie**
 16:00 hod. **Dozvuky s harmonikou Pepy Kurfiřta ve Dřevěnce**

Další plánované akce

- 16. srpna 10:00 hod. Hasičská soutěž dospělých
- 27. září 9:00 hod. Soutěž traktorů
- 3. října - 4. října 10:00 hod. Zahrádkářská výstava
- 4. října 9:00 hod. Hasičská soutěž dětí
- 24. října 21:00 hod. Koncert skupiny Tři sestry
- 1. listopadu 10:00 hod. Hubertská mše v kostele Navštívení Panny Marie
- 2. listopadu 10:45 hod. Vzpomínka na zesnulé hasiče v kostele NPM
- 15. listopadu 21:00 hod. Koncert skupin Arakain a Dymytry
- 29. listopadu 10:00 hod. Vánoční výstava – předběžný termín
- 6. prosince 17:00 hod. Rozsvícení vánočního stromku
- 20. prosince Vychází Vánoční Bozkováček

*Čekáme na vaše příspěvky do Vánočního Bozkováčku 2014.
Uzávěrka příštího čísla je 10. prosince 2014.*

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.
Vydává obec Bozkov v počtu 220 výtisků. Tel.: 481 682 169
Toto číslo vyšlo v červnu 2014.
Textově sestavil K. Čermák, tel. 603 368 471, grafická úprava V. Ouhrabka.
Foto: archiv, K. Čermák, Z. Myslivec, Speleo-Řehák.
Za podepsané příspěvky odpovídá autor.